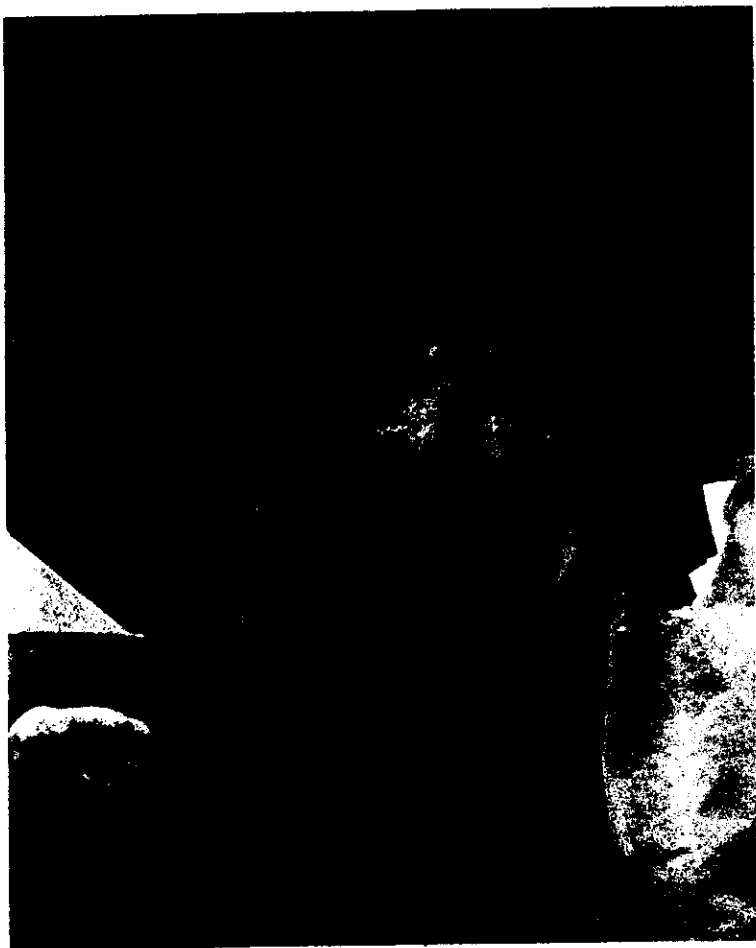

תמוז

חינוך ילדי ישראל לצדקה

יום ב', ב' תמוז

בשעת קריאת התורה עיין הרבי בציורים שונים (של החיות והעופות הטהורים) שנדפסו בחומש שהי מונח לפניו.

בערב, כשחזר הרבי (בשעה 8:00 בערך) מביתו, החלו מספר ילדים – שראו מרחוק את הרבי במכונית – לרוץ, כדי להספיק לקבל צדקה מידי הרבי. משהבחין בכך בצאתו מהמכונית, המתין הרבי ליד המדריגות עד שכולם הגיעו, נתן להם מטבעות וסימן להם להכנס ולשלשן בקופה. כשנכנסו פנימה התבלבל אחד הילדים והרבי סימן לו שוב, באצבעו, לכיוון הקופה.

יום ג', ג' תמוז

הרבי נסע ל"אוהל".

לפני שנכנס למכונית לנסוע, נתן להרב ד. הולנדר (המשמש, בין השאר, כרב בבראייטן-ביטש) 4 מטבעות (של 5 סענט) לתתן לצדקה, באמרו שזה עבור כל הקהילה.

מה"אוהל" חזר הרבי בשעה 9:20 בערך; כשיצא הרבי לנסוע לביתו (לאחר תפלת ערבית) ניגנו, העומדים בחוץ, את השיר "ניעט ניעט ניקאָוואָ", והרבי עידד את השירה בידו הקי, במרץ רב.

יום ד', ד' תמוז

כשהגיע הרבי ל-770, חילק, כדרכו, מטבעות לצדקה לילדים ולילדות

שעמדו ליד הכניסה. אחת הילדות אמרה לרבי שהיא נוסעת היום לאה"ק, והרבי בירכה. אחד הילדים, לאחר שקיבל מטבע והכניסו בקופה, נעמד ליד "גיעי התחתון" – כדי לקבל גם הוא את ברכת הרבי לפני נסיעתו לאה"ק, הרבי שאל אותו אם כבר קיבל מטבע, כשהנהג בראשו לחיוב, נתן לו הרבי מטבע נוסף ואמר: "נאך אַמאַל" (= שיתן עוד פעם).

לאשה שהחזיקה קופת צדקה (ושאלה משהו) אמר הרבי: "איר זאָלט האָבן ברכה והצלחה" (= שתהיי לך ברכה והצלחה).

כשחזר הרבי מביתו בערב, עמד צעיר מצרפת ליד דלת הכניסה הראשית בחוף והסריט את הרבי. הרבי נתן לו מטבע לצדקה ואמר לו באידיש שבמקום לצלם ינצל את הזמן לעשיית מעשים טובים. הרבי נכנס לחדרו וכעבור רגעים ספורים יצא הרילי"ג (כנראה בהוראת הרבי) והתעניין אם הבין הלה את הדברים, וכשהשיב בשלילה, מסר לו את הדברים באמצעות מתורגמן.

יום ה', ה' תמוז

במענה להודעה על עריכת סיום, עם גמר ספר זמנים ברמב"ם – שייערך הערב בין משתתפי השיעור המתקיים בעזרת נשים, כתב הרבי:

"ויהי"ר שיהא בהצלחה רבה אזכיר עה"צ".

יום ו', ו' תמוז

כשהגיע הרבי ל-770, עמד הבחור מצרפת שעמו אירע הסיפור ביום רביעי, והרבי הגבי את ידו לשלום, לאותו בחור.

סמוך לזמן הדלקת הנרות, כשחזר הרבי מהספריי, חילק צדקה לילדים, כדרכו. את אחת הילדות שעמדה במקום שאל האם הדליקה כבר נרות שבת קודש, וכשענתה בשלילה, נתן גם לה מטבע.

* * *

היום הוכנס לרבי טופס הביכורים של קובץ "הדרת מלך" – פלפולים וביאורים ברמב"ם, והרבי ענה על כך:

"נת' ות"ח ויהי"ר שיהא כהנ"ל בשטומ"צ, אזכיר עה"צ".

ש"ק פ' בלק, ז' תמוז

כשנכנס הרבי לתפלת שחרית הודיע (לרילי"ג) על התוועדות.

1: 30 – התוועדות.

בשיחה הראשונה אמר הרבי, כי כיון שנמצאים בשבת ממנה מתברכים ימי הגאולה ייב"ג תמוז, יש לקבל החלטות טובות הנוגעות למעשה בפועל, בקשר לענייני חג הגאולה.

בשיחה השנייה הסביר הרבי את המיוחד שבקביעות שנה זו, כאשר מימי

הגאולה נכנסים תיכף ומיד לשבת, ללא הפסק של ימי חול, ולכן יש להחליט להמשיך את התוועדות ימי הגאולה גם ביום השבת הבא לאחריהם.

מאמר (כעין שיחה) ד"ה "מה טובו אוהליך יעקב וגו'".

בשיחה השלישית, שאל הרבי בנוגע לפרש"י (כד, יז); בלקוטי לוי"צ; בפרקי אבות (פ"ה מ"ט); לאחר מכן ביאר בשיעור היומי ברמב"ם, הלי אישות, את ענין הקידושין בשוה כסף, ובהקשר לכך הסביר את טעם המנהג לקדש בטבעת.

בהקדמה לביאור ברמב"ם, אמר הרבי שיש כאלו הטוענים כיצד זה לומדים רמב"ם באופן של "שטורעם" בשבת שצריכה להיות מוקדשת ללימוד החסידות...? הרבי הוכיח שגם בסדר התפלה בשבת כלול לימוד נגלה – "אלו דברים שאין להם שיעור.....", משנת "איזהו מקומן" ו"פרקי אבות" וכן הזכיר את הנהגת האריז"ל שלמד בשבת ו' דרכים ע"ד הסוד וא"ע"ד ההלכה.

בין השיחות מזג הרבי מכוסו ל-2 בקבוקי משקה, ונתן בקבוק אחד לפרופ' ירמיי ש"י ברנובר, ובקבוק שני להרב דוד ש"י רסקין.

בשיחה הבאה נתבארו השאלות ברש"י ובלקוטי לוי"צ. בביאור המשנה בפרקי אבות, הסביר הרבי בפירוט את ה"מילתא דחסידותא" שבעבירות המביאות לידי גלות [בתוך הדברים ביאר הרבי את הטעם לכך שהרמב"ם פותח את ספר נשים בפסוק (משלי יג, יד) "תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות"]. הרבי הסביר כי עשיית דברי הרשות, כמו שתיית יין או "משקה", שלא לשם שמים היא ע"ז בדקות דקות [בהקשר לכך הזכיר הרבי את ההגבלות הידועות בשתיית משקה והוכיח על כך שיננס תלמידים שחושבים להיות "שפיץ חבי"ד" ע"ז שיתנהגו להיפך מהוראה זו], כדוגמא למילתא דחסידותא שב"גילוי עריות" הביא הרבי את הענין של שמיעת קול אשה ע"י תקליט, שיש בזה שקו"ט, אך פשיטא שיראת שמים אין בזה...

הרבי סיים בהזכרת דבריו של נשיא דורנו הרבי הריי"ץ, לפני עשרות שנים, שלא נותר אלא לצחצח את הכפתורים של בגדרי השרד כדי שנהי' מוכנים לקראת המצעד שיהי' בביאת המשיח. הרבי התבטא, שמצב זה הי' כבר לפני עשרות שנים ולכן צועקים אנו: "עד מתי!!"

לאחר מכן אמר הרבי: אם בכל פעם צריך לשיר "שיבנה ביהמ"ק" – על אחת כמה וכמה בשבת זו, שאומרים משנה זו בפרקי אבות, והורה לחזן לנגן "יהי רצון... שיבנה ביהמ"ק", ועודד את השירה, בידו הק', במרץ רב. הרבי מזג מכוסו לעוד בקבוק, ונתן את הבקבוק לר' משה מינצברג (מירושלים) ואמר לו שיחלק מזה כאן ובירושלים. אח"כ הזכיר אודות ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 4: 30 בערך.

יום א', ח' תמוז

כשיצא הרבי לנסוע הביתה, לאחר תפלת ערבית, שרו מספר אנשים שעמדו ליד המכונית, והרבי עודד את השירה בידו הקי. העומדים ליד 770 המשיכו לעמוד בשקט, כשלפתע הסתובב הרבי לעבר 770 ופנה אליהם בתנועות נמרצות בידו הקי, להצטרף לשירה.

* * *

היום נתן הרבי את הסכמתו להוצאת המהדורה החדשה של ספר "היום יום...", לאחר שחלק מהחומר שהוכן לדפוס הוכנס אליו בסוף שבוע שעבר. במהדורה זו נוספו הערות וציונים רבים מאז הדפסת המהדורה הקודמת בכסלו תשמ"ב, כשההוספות העיקריות הינם ציוני המקורות לפתגמים שבלוח ב"אגרות קודש" של הרבי הריי"צ נ"ע, והקישור שבין הפתגמים לשיעורים היומיים והשבועיים כחתי"ת, לקוטי תורה לפי השבוע, ועוד.

כן נערכה תוספת לרשימת פעולותיו (הגלויות) של הרבי מאז תשמ"ב עד עתה, ויפרפראות.

על מספר דברים שהעיר העורך (הרה"ת מ.א. שי זעליגסאהף) זכה לקבל מענה מהרבי, ומהם מובאים בסוף החודש.

יום ב', ט' תמוז

לאחר תפלת ערבית יצא הרבי ל"קידוש לבנה" (הפעם העמדו – מן הצד – ספסלים, וסמוך לרבי נשמר הסדר, יחסית).

יום ד', י"א תמוז

כשנסע הרבי לביתו, אחר הצהריים, חילק מטבעות לילדים שעמדו ליד קופת הצדקה, ובחוף (כרגיל), לאחר שנכנס למכונית פתח את החלון ושאל ילדה נוספת שעמדה שם אם קיבלה כבר מטבע.

כשחזר הרבי מביתו ניגש מישהו ובירכו בבריאות. הרבי ענה לו: "גם אתם" ולאחר מכן, ליד הקופה נתן לו מטבע באמרו: אם אתה כבר כאן – תן צדקה...

לתפלת ערבית הובא סטענדר חדש (בעל צורה נאה, העץ מעוטר וצידי העליונים מרופדים).

יום ה', חג הגאולה י"ב תמוז

לקריאת התורה הובא, במקום השולחן, הסטענדר החדש שהובא לראשונה אמש, וגם תפלות מנחה וערבית התפלל הרבי ע"י סטענדר זה, וישב על כסא (שלא כביום חול רגיל).

לפני תפלת מנחה עמד אחד ובידיו החזיק תינוק. כשהרבי עבר אמר

לרבי שהיום התקיים הברית מילה של הילד. הרבי בירכו ב"שנת הצלחה". לקראת ההתוועדות הגיעו אורחים רבים והיא שודרה גם ברדיו ובטלוויזיה.

לתפלת ערבית נכנס הרבי ב-9:15. בכניסתו הבחין ברב יאלעס שי, והרכין לו ראשו לשלום, בחיך ובמאור פנים.

ב-9:30 נכנס הרבי להתוועדות והסביר בשיחה הראשונה, שהתוועדות חג הגאולה צריכה להיות בחיות מחודשת ובאופן נעלה מן השנים הקודמות, ככל ענייני תומ"צ שיש לקיימם באופן של "חדשים" ממש.

בהקשר לכלל – "פותחין בברכה" הסביר הרבי בשיחה השנייה את תוכנה של הברכה שבלשון הכתוב: "ברוך הבא בשם ה', ברכנוכם מבית ה'", הרבי הדגיש שהברכה נמשכת דוקא מבית ה', שכפשוטו הוא ביהמ"ק הגשמי שממנו נמשך אור בכל העולם. הרבי אמר שמכאן מובן שאין להסתפק רק בהחלטות טובות, אלא יש לקיימן **במעשה** וכן לא להסתפק בכך שהוא מקיים תומ"צ, אלא לפעול שהעולם כולו יהי "בית ה'". הרבי קישר זאת לפעולותיו של בעל הגאולה, הרבי הריי"צ נ"ע שמסר נפשו להפיץ תורה ויהדות בכל פינה נידחת ברחבי רוסי. הרבי הסביר כי בעבודה זו, לפעול שהעולם כולו יהי בית ה', נכללת פעולת בניי על אוה"ע שהנהגתם תהי ע"פ צדק ויושר בהתאם לוי מצוות בני נח. הרבי הדגיש שהדרך היחידה להחדרת ערכי צדק ויושר היא ע"י הכרה בבורא העולם ומנהיגו וכי לא ניתן לבסס זאת על שיטה שנוצרה בידי אדם. הרבי אמר עוד, שבדורנו הוכח הדבר בעליל, כאשר העם שהתפאר בפני כל העולם בענייני חכמה ומדע, הגיע לדברים השפלים ביותר.

בשיחה השלישית, דיבר הרבי אודות הצורך להחדיר הכרה בבורא העולם אצל הנוער, ע"י הנהגת "רגע של שתיקה" בבתי הספר. הרבי האריך בחומרת המצב, כאשר ההורים, שאין להם פנאי להתמסר לחינוך הילדים, סומכים על בית הספר. ושם – מפני סיבות שונות ומשונות, אין מניחים להזכיר אודות בורא העולם ומנהיגו. הרבי אמר כי הילדים הולכים וגדלים באוירה של "כחי ועוצם ידי", אוירה המטופחת ביותר במדינת ארה"ב והילד מבין שעליו לנצל את פקחותו וידיעותיו שרכש בביה"ס, כדי להשיג כל מה שעולה ברצונו.

בקשר לטענה שהצעה זו נוגדת את "חוקת היסוד" של המדינה, אמר הרבי שישנם כמה וכמה עו"ד הסבורים שאין כל סתירה, כיון שמדובר רק אודות **מחשבה** שתוכנה יקבע ע"י הורי הילד ללא התערבות מצד המורה או מנהל ביה"ס. נוסף לכך, אמר הרבי, יש להתחשב ב"חוקת היסוד" שקדמה לכל "חוקת היסוד", שניתנה בהרסיני לכל באי העולם!! הרבי גם הסביר, שה"חוקה" היא לטובתם של בני האדם, ולכן מזמן לזמן, עם שינוי הנסיבות,

נעשים בה שינויים. הרבי אמר כי בעבר לא היי צורך לפתוח את יום הלימודים ב"רגע של שתיקה", כיון שבבתיהם של רוב תושבי-המדינה היי נהוג לפתוח את הסעודה בברכה לבורא העולם!

כן אמר הרבי שיש להסיר מסדר היום את ההצעה להתיר לנהל אסיפות בענייני דת בין כותלי האוניברסיטאות, דבר שאין בו תועלת ועדיף שיעשה בבית כנסת וכדומה, ועלול לגרום לסערה שתכשיל את ההצעה בדבר "רגע של שתיקה". הרבי סיים בכך, שיש לנצל את התקופה שלפני הבחירות (לנשיאות ארה"ב), בה טובים יותר הסיכויים שהחוק יתקבל.

בשיחה הרביעית, ביאר הרבי את ההוראה משיעור החומש היומי, בו מדובר על קרבן התמיד, קרבן – מלשון קירוב להי שצריך להיות באופן של עולה – כולו להי. הרבי הסביר שהקירוב להי צ"ל לא רק "בבוקר" כשנמצאים במצב של "אור" ברוחניות ובגשמיות, אלא גם במצב של חושך "בין הערביים".

הורה לנגן את הניגון שלפני המאמר ואמר מאמר ד"ה "פדה בשלום נפשי וגוי".

בשיחה החמישית דובר אודות לימוד השיעורים הקבועים בספר הייד"ל לרמב"ם. הרבי הזכיר בקשר לכך את הטענה שהרא"ש ואדה"ז פוסקים כי אין להורות הלכה מדברי הרמב"ם והוסיף שלמרות שהדבר נתבאר עדיין לא נרגעו השואלים ואחד מהם אף הגיע למסקנה – היל"ת – שאסור ללמוד את הרמב"ם כפשוטו...! הרבי הסביר שוב שדברי הרא"ש ואדה"ז נאמרו לגבי הוראת הלכה, ולא לגבי עצם לימוד ספרו של הרמב"ם, שגם ילד יכול להבינו.

בהמשך ביאר הרבי ענין בשיעור היומי בהלי אישות פי"ח, הייד"ל.

בשיחה הששית הזכיר אודות שיעור חת"ת – תקנתו של בעל הגאולה, עורר אודות המבצעים ואודות הדפסת ספרי התניא בכל מקום. בהקשר לכך הזכיר הרבי את הדפסת קונטרס המילואים לדפי השער של ספרי התניא שיצאו לאור בסמיכות לימי חג הגאולה, וביאר את התועלת שבדבר. לאחר מכן אמר כי מסתמא ישנם עוד קושיות ואבעיות... אבל "תשבי יתרץ קושיות ואבעיות", רק שצריכים להשאיר איזו קושיא עבור אליהו הנביא... והעיקר הוא – המעשה הוא העיקר – לימדו את ספר התניא, ותורת החסידות בכלל, וכן נגלה דתורה, תנו צדקה, והתפללו עם הציבור, ואני הקי בתוכם, ויחדיו נעשה "שטורעם": "עד מתי"... ועיי"ז נביא את הגאולה האמיתית והשלימה עיי משיח צדקנו.

* * *

בין השיחות ניגשו אל הרבי מספר אנשים: הרב יאלעס שיי (שישב מימין הרבי) הציג את נכדו וביקש שהרבי יברכהו, הרבי בירכו בברכה

והצלחה בגשמיות וברוחניות. ליהודי שהתמנה לאחרונה לתפקיד חשוב בעיריית נ"י. איחל הרבי הצלחה בתפקידו, וגם נתן לו (כנראה בקשר לבקשת ברכה למשהו) חתיכת עוגה. כן הורה לו הרבי לרשום את שמו. הלה חזר למקומו, הכין פתק וניגש שוב לרבי, הרבי נטל את הפתק והניחו בסידורו (בין הדף האחרון לכריכה).

לצוות צלמי טלוויזי" שניגשו קרוב לרבי אמר הרבי (באנגלית) שייצאו מענייניהם ויאמרו "לחיים", כמו-כן רמז לאנשי ה"ווידאו" לומר "לחיים".

* * *

בסיום ההתוועדות הזכיר הרבי את המנהג לתת בהתוועדות זו עבור "קופת רבינו", ובהתאם לכך, חולקו בין הקהל מעטפות ופתקים עבור המגבית.

הרבי הורה לנגן ניגון "הבינוני"; ניגון הכנה; ניגון אדה"ז – ד' בבות (בבא חד' – פ"א); ניגון זשוריצי כלאפצי"; לאחר מכן הורה לחזן לנגן "יהי רצון..." ועוד את השירה במחזיקות כפיים ואח"כ התחיל הרבי לנגן: "ניעט ניעט ניקאווא".

לאחרי אמירת ברכה אחרונה, חילק הרבי שטרות של דולר ל"טנקיסטים". בעת החלוקה ניגש הר"י כץ (משיקאגו), בקיש ברכה ובירך את הרבי בברכת כהנים, הרבי ענה לו "המברך מתברך" ונתן לו דולר אחד. גם הגרי"י פיקארסקי ניגש לרבי, ושחח עמו מספר רגעים, ובסיום נתן לו הרבי 2 שטרות של דולר.

את הדולרים שנותרו הניח הרבי במעטפה שבה נאספו מעטפות המגבית, עליהם הניח את הסידור, והתחיל לנגן "כי בשמחה תצאו", כשבדרכו ממשיך הוא לעודד את השירה (ליד היציאה מבית הכנסת השליך מישהו מעטפה נוספת לתוך השקית. הרבי עצר לרגע, הסיר המעטפה מעל גבי הסידור, הביט על מי שהשליך את המעטפה, והמשיך בדרכו כשהוא ממשיך לעודד את השירה).

כשעה לאחר זה התוועדות יצא הרבי מחדרו ונסע לביתו.

יום ו', י"ג תמוז

בבוקר, כשהרבי הגיע ל-770 עמד ליד הכניסה צייר, ורצה לתת לרבי מתנה – ציור של הרבי, מעשה ידיו. הרבי העיר לו כי אצבעות הידיים צויירו משולבות, שלא כראוי, וביקשו לתקן זאת, ואז יקבל ממנו. הלה שאל את הרבי מה דעתו על הציור, והרבי התבטא: "יותר טוב מהאורגינאל"...

מאוחר יותר, יצא הרבי לנסוע למקוה. הרבי נכנס למכונית (השחורה) אך בגלל תקלה לא הצליח הרי בנימין קליין, להתניעה. כעבור דקות ספורות אותרה מכונית חונה במקום, ר' בנימין קירב את המכונית סמוך למכונית בה

ישב הרבי, הרבי יצא ונכנס לרכב השני.

בצהריים נסע הרבי ל"אולה", וחזר בשעה 7:00 בערך, לאחר מספר דקות נכנס לביהמ"ד הקטן לתפלת מנחה.

* * *

בתפלת ערבית בליל ש"ק, כשהסתובב הרבי לאמירת "בואי בשלום" הבחין בחוברת שהיתה מונחת על הרצפה, הרבי רמז לאי הילדים להגביהה. הילד לא הספיק לעשות עד שהרבי הסתובב בחזרה, ואח"כ פנה הרבי שוב לאחור לראות אם הלה כבר הגביהה.

ש"ק פ' פינחס, י"ד תמוז

כשנכנס הרבי לתפלת שחרית הודיע (לריל"ג) על התועדות.

1:30 – התועדות.

לפני השיחה הראשונה, ניגש אל הרבי ד"ר קלמס וביקש ברכה להצלחת פרוייקט משותף לו ולפרופ' ברנובר – פרוייקט ההולך ונבנה. הרבי נתן לו מהמזונות ובירכו בהצלחה.

בשיחה הראשונה פתח הרבי במעלת קביעות שנה זו, כאשר השבת באה מיד לאחרי ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז. הרבי הסביר שכיון שהשבת גם היא יום של גאולה, מעובדין דחול, יש שלשה ימי גאולה, באופן של חזקה.

בסיום השיחה התבטא הרבי, כי אילו היו צדיקי הדור מחליטים להביא את הגאולה – ובפרט נשיא דורנו שהכריז "לאלתר לגאולה" – בודאי היו יכולים לפעול זאת, שהרי "צדיק גוזר והקב"ה מקיים!!" אלא מאי – כל זמן שרצונו של הקב"ה שבניי יהיו בגלות, שומעים הם בקולו של הקב"ה... – זוהי מסירת-נפש הכי גדולה, שכן, מדובר אודות צורך הכי עיקרי, נפשי ופנימי, ואעפ"כ, נמנעים לגזור כו' מפני רצונו של הקב"ה!! אבל לאחרי ככלות הכל – נשאלת השאלה: "עד מתי..."

בשיחה השנייה אמר הרבי שישנם כאלו התמהים, כיצד זה יושב לו יהודי לדבר ברבים ובכל התועדות מכריז ללא הרף ואינו מפסיק לדבר אודות ביאת משיח צדקנו בהדגשה – שהכוונה לביאת משיח בפועל, תיכף ומיד וביום זה עצמו...? הם חושבים שענין זה הוא בגדר "חלום" וטוענים: לשם מה צריכים לדבר אודות עניני חלומות!! הרבי הסביר כי לאמיתו של דבר, מציאות הגלות היא החלום, כדברי אדמו"ר הזקן בתו"א וכי ברגע אחד יכול המצב להתהפך. הרבי התבטא שבידו של כל אחד לפעול שהגאולה תבוא עוד היום ממש, **שבת פ' פינחס תשמ"ד** ובפשטות – "שברגע זה ממש פותחים את העיניים ורואים ש**משיח צדקנו נמצא עמנו בבית כנסת זה** בשר ודם, נשמה וגוף, למטה מעשרה טפחים!!..."

בשיחה השלישית, עמד הרבי על המאורע שארע ביי"ד תמוז – ביטול

"ספר גזירות", ספר ה"הלכות" של הצדוקים, והסביר כי ביטול ספר זה קשור להוספה בלימוד הלכות התורה. הרבי קישר זאת להצעה אודות לימוד שיעורים קבועים בספר ה"יי"ד" לרמב"ם.

בהמשך השיחה, התייחס הרבי שוב לשאלות שנתעוררו אודות לימוד ספרו של הרמב"ם [הרבי ענה על הטענה, שדיניים ומנהיגים רבים נתחדשו מאז זמן הרמב"ם והסביר כיצד אין לשאלה זו מקום, כיון שתוספת הדינים אח"כ אינה גורעת משלימות חיבור זה כשם שאין פרטי הדינים שנוספו בגמרא גורעים משלימותה של המשנה].

מאמר (כעין שיחה) ד"ה "צו את בניי ואמרת להם את קרבני לחמי לאשי וגו'".

בשיחה הרביעית שאל מספר שאלות בפרש"י (כח, ב), בלקוטי לוי"צ ובפרקי אבות (סיום פ"ו) ולאחר מכן ביאר בשיעור היומי ברמב"ם את סיום הלי אישות בפסוק "וראה בנים לבניך שלום על ישראל".

בשיחה החמישית, אמר הרבי כי בהתאם למדובר בהתועדות הקודמת (ש"פ בלק) ה" בטוח שיהי מובן מאליו כי יש לארגן שלשה התועדות – ביי"ב וביי"ג תמוז ובשבת שלאחריהם, אך לפועל לא עשו כך... הרבי התבטא שהיו ודאי יחידים ש"התלחשו" בדברי חסידות באיזו התועדות, אך הדבר לא נעשה ב"שטורעם" המתאים להתועדות חג הגאולה שצריכה להיות ברוב עם! הרבי הוסיף, כי אף אחד אינו צריך להמתין עד שיזמינו אותו להתועדות, אלא עליו לכתת את רגליו ולהקיש על דלתותיהם של כל הקהל כדי שילכו להתועדות חסידית...! בנוגע לפועל, אמר הרבי שישתדלו להשלים זאת ע"י שיוסיפו עוד שתי התועדות לאחר השבת.

בשיחה האחרונה נתבארו הענינים בפרש"י, בלקוטי לוי"צ ובפרקי אבות.

לאחר מכן רמז לש"ץ ש"י לנגן "יה"ר כו' שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו", ובידו הקי עודד את השירה.

יצויין, כי גם בין השיחות עודד הרבי את השירה פעמים רבות (במיוחד כששרו את הניגון "יפרח בימיו צדיקי"), במחיאות כפיים. כן הורה הרבי למספר אנשים לומר לחיים, ולא – על כוס גדולה.

התועדות הסתיימה ב-5:30 בערך. כשהרבי כבר קם ממקומו, בדרכו לתפלת מנחה, פנה לפתע להריי כ"ץ (משיקאגו) – שהי מעבר לשלחן (למטה) ורמז לו לומר לחיים, אח"כ התכופף מעל גבי השלחן – ונתן לו פרוסת עוגה.

לאחר תפלת מנחה הכריז הגבאי, בשם צא"ח, כי בהתאם לדברי הרבי יתקיימו התועדות במוצש"ק, וביום א'.

בדרכו לצאת מביהכנ"ס, אחר תפלת מנחה, עודד הרבי כרגיל, את

השירה. סמוך ליציאה, הושיט ילד אחד את ידו לרבי, הרבי לחץ את ידו והניעה בעוז – בהמשך לתנועת עידוד השירה.
כשנכנס הרבי לתפלת ערבית של מוצש"ק, ניגנו בביהמ"ד (למעלה), בשמחה, את הניגון "וידעו כי אתה", הרבי עודד את השירה, מספר רגעים, לפני התחלת התפלה.

* * *

בלילה נערכה ב־770 התוועדות בהשתתפות קהל רב מאנ"ש, בהתאם לדברי הרבי, ההתוועדות נמשכה עד השעה 5:00 לפנות בוקר.

יום א', ט"ו תמוז

הרבי נסע היום ל"אוהל".

* * *

אחה"צ ובערב התקיימו התוועדויות בביהמ"ד הגדול, בהשתתפות קהל רב מאנ"ש והתי, בהתאם לדברי הרבי.

יום ב', ט"ז תמוז

בשעה 8:00 התקיימה בבית הכנסת הגדול "יחידות כללית" לאורחים שבאו לכאן לכבוד י"ב תמוז.

בשיחה הסביר הרבי את מעלת האחדות שנוצרת ע"י שהיה יחד וחשיבות חיזוקה גם כאשר כל אחד חוזר למקומו. הרבי אמר שהדבר מודגש כשבאים מימי הגאולה של נשיא דורנו המאחדת את כל בניי, בהיותה קשורה לכל מי ש"בשם ישראל יכונה". הרבי קישר זאת לשיעור החומש היומי, בו מסופר אודות המלחמה במדין שמשמעותו: ריב ומדון, היפך אהבת ישראל. הרבי סיים, שע"י קירוב וחיבה בין בניי, נפעל קירוב בין בניי לקב"ה וזוכים להארת פניו של הקב"ה, עד שמביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

השיחה ארכה כ־20 דקות, ולאחר מכן נתן הרבי שטר של דולר לכ"א מהאורחים יות.

לאחר צאת קבוצת האורחים נכנסו קבוצת ברי-מצוה וקרוביהם שי, הרבי בירכם מספר דקות ועורר אודות מנהגים הקשורים בבר-מצוה, בסיום חילק דולר לכאו"א מהנמצאים. לבסוף נכנסה קבוצת חתנים וכלות, הרבי בירכם שההכנות לחתונה יהיו בהצלחה, ויחיו חיים יהודיים חסידיים כו, וכהשתתפות בשמחתם נתן לכאו"א דולר לצדקה.

בסיום היחידות (בשעה 9:15 בערך) חזר הרבי לחדרו, ולאחר דקות חפורוח יאא לתפלת ערבית.

יום ג', י"ז תמוז, יהפך לשמחה

בשעה 10:00 בבוקר (לערך) נכנס הרבי לבית הכנסת (הקטן) לאמירת סליחות. הרבי עמד ע"י הסטענדר. בשירת "רחמנא דעני" עודד את השירה, בידו הקי, במשך מספר דקות. אח"כ רמו להתחיל לנגן "אבינו מלכנו".
ב־15:3 נכנס לביהכנ"ס הגדול לתפלת מנחה. עלה וקרא את ההפטורה ולאחר אמירת תחנון הורה בידו הקי, להתחיל לנגן "אבינו מלכנו". לאחר התפלה אמר הרבי שיחת "דברי כיבושין" במשך כשעה.

בתחילת השיחה עמד הרבי על משמעותו הרוחנית של המאורע שאירע בייז בתמוז – "הובקעה העיר" – "פירוד" בין בניי ע"י פריצת החומה המקיפה ומאחדת אותם, ולכן יש להוסיף באהבת ישראל כדי לבטל סיבת הגלות.

בהמשך, עורר הרבי להוסיף בלימוד ענינים הקשורים לבנין ביהמ"ק בימי "בין המצרים" ובהקשר לכך ביאר את הכותרת "הלכות בית הבחירה" ברמב"ם.

עוד אמר הרבי שיש לתקן את ההשפעה הבלתי רצוי של אוה"ע על בני ישראל בכך שנכנסו לירושלים, ע"י שישפיעו על אוה"ע בכיוון הרצוי לקיים את שבע מצוות ב"נ.

בחלקה האחרון של השיחה, הזכיר את השיעור היומי ברמב"ם, הלכות גירושין הקשורים לכללות ענין הגלות, כיון שהקב"ה וכנס"י הם בדוגמת איש ואשה. כן ביאר את ההוראה מההלכה לגבי שליח שעושה שליח. בסיום השיחה, חילק הרבי שטרות של דולרים ל"טנקיסטים", כדי לחלקם בין הנאספים ע"מ לתת לצדקה (כמה מהניגשים נשאלו ע"י הרבי אם הם טנקיסטים).

יום ד', ח"י תמוז

לאחר תפלת מנחה ברך הרבי קבוצה גדולה של אורחים שי החוזרים היום, למקומותיהם, בנסיעה טובה ושמיעת בשורות טובות.

יום ה', י"ט תמוז

בשעת קריאת התורה (בין גברא לגברא) עיין הרבי בפרש"י.

יום ו', כ' תמוז

כשיצא הרבי – סמוך לזמן הדלקת נרות – לבנין הספריי, עמדה ליד קופת הצדקה ילדה, הרבי שאל אותה באידיש אם הדליקה כבר נרות. הילדה לא ענתה והרבי שאל שוב באנגלית ושוב בלה"ק, לבסוף ענתה שהדליקה (הרבי לא נתן לה מטבע).

יום ג', כ"ד תמוז

לאחר תפלת מנחה נכנס אל הרבי ראש הישיבה הרב י. שיי פיקארסקי. הוא שהה שם עד 15: 4 (בערך).

* * *

במענה להודעה על סעודת סיום סי' נשים ברמב"ם של לומדי השיעור בעזרת-נשים שתתקיים הערב, כתב הרבי: **"אזעה"צ**.

יום ד', כ"ה תמוז

הרבי נכנס לתפלת ערבית בשעה 15: 10. עד אז שהה בחדרו ר' חיים שיי ליברמן (היום מלאו לו צ"ב שנה לאוישו"ט).

יום ה', כ"ו תמוז

בשעת קריאת התורה עיין הרבי בפרש"י בפרשת השבוע — מסעי — ובפרשת חוקת.

יום ו', ז"ך תמוז

כשיצא הרבי אל בנין הספריי (סמוך לזמן הדלקת נרות), נעצר ברחוב ודיבר מספר דקות עם הרב בנימין שיי גורודצקי.

* * *

אודות הרש"י שעליו ידובר בהתוועדות ש"ק, כתב הרבי:

"שאינן בפרש"י — מהי הרבותא **דשבעים תמרים** בשביל מליוני בני"א (ב) "לא נמצא חבר" בחומש **כולו** לציין **(ובאריכות)** יום מיתה כבאהרן ומסיימים בטוב".

ש"ק פ' מסעי, כ"ח תמוז, מבה"ח מנ"א

ב-1: 30 נכנס הרבי להתוועדות ופתח, בשיחה הראשונה, בביאור ענינו של "מנחם-אב" החודש המתברך משבת זו. הרבי הסביר כי השם "מנחם אב" מבטא את הנחמה על החורבן והגלות, כלומר, שמהפכים את עניני הגלות ופועלים ע"י כך את קירוב הגאולה. הרבי הדגיש, שעבודה זו נעשית ע"י הוספה בעניני תומי"צ מתוך שמחה, ולכן גם משתדלים לנצל כל הזדמנות כדי לערוך התוועדות — המוסיפה בשמחה — בימי "בין המצרים".

ניגנו ניגון שמחה והרבי עודד את השירה פעמים רבות, במחיאות כפיים ובתנועות ידו הק' לכיוונים שונים. כן נענע בראשו הק' בצורה מיוחדת מהרגיל, לכוי"כ סימן שיאמרו לחיים. להרב שני"ז גפני — הראה לומר לחיים על כוס גדולה.

בשיחה השניי נתבארה ההוראה שיש ללמוד משם פרשת השבוע — "מסעי": יהודי צריך להיות תמיד במצב של נסיעה ועלי מדרגה לדרגה. הרבי הסביר שהדבר אמור הן לגבי יהודי שנמצא בדרגה נמוכה, שיש לו

נתינת-כח לנסוע ולעלות מעלה מעלה והן לגבי יהודי שנמצא ברום המעלות שאין לו להסתפק בדרגתו וגם הוא חייב להמצא בתנועה של עלי.

לאחר השיחה ניגנו "מארש נפוליון" והרבי עודד, בידו הק', את השירה, פעמים רבות.

מאמר (כעין שיחה) ד"ה "אלה מסעי בני ישראל" וגו'.

בשיחה הבאה, התעכב הרבי על **שני** ענינים בפרשה, שרש"י אינו מפרשם, בענין "שבעים תמרים" ובענין מיתת אהרן, והסביר שהוא מוסיף ענין כנגד "נחמה בכפליים". לאחר מכן, התעכב הרבי על ענין ב"תורת לוי"צ" על הש"ס הקשור לפרה (כיון שאין בלקוטי לוי"צ הערות על פי מסעי). בהמשך, שאל הרבי שאלות בפרקי אבות (פ"ב, מ"ד): בהלי בית הבחירה ברמב"ם (רפ"ו) — כמדובר אודות לימוד ענינים אלו בימי "בין המצרים" ולבסוף — בשיעור היומי ברמב"ם (הלי איסורי ביאה פ"ג) בענין גיור בזמן הזה.

בשיחה הרביעית ביאר הרבי את הענינים בפרשת השבוע ובשיחה שלאחר"י אמר את הביאורים בתורת לוי"צ, בהלי ביהב"ח, בשיעור היומי ברמב"ם ולבסוף בפרקי אבות. ההוראה מהמשנה בפרקי אבות "עשה רצונו כרצונך" היתה שאפשר לפעול למעלה רצון חדש ולדרוש שהגאולה תבוא תיכף ומיד.

בסיום השיחה התחיל הרבי לנגן "זאָל שוין זיין די גאולה", ועודד את השירה במרץ רב. סימן לנגן "שיבנה ביהמ"ק", ועודד את השירה במחיאות כפיים, לאחר מכן התחיל הרבי לנגן "ניעט ניעט ניקאָוּאָ".

בסיום ההתוועדות עורר הרבי שוב אודות לימוד הלי ביהב"ח והוספה בלימוד התורה ובצדקה בימי בין המצרים. בסיום ההתוועדות הזכיר אודות ברכה אחרונה.

בינתיים, הרחיק מישהו את הילדים שעמדו מימין הרבי (כדי לפנות את הדרך לרבי) הרבי פנה אליו, תוך שהוא מרמז בתנועות ידו הק' ואמר: "זאָלן זיי צוגיין" (= שיגשו), אחר-כך סימן מספר פעמים לילדים שיתקרבו לקחת מהמזונות. הילדים התקרבו בריצה ובקושי ניתן הי' לפלס לרבי את הדרך לתפלת מנחה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 5: 00 בערך.

יום א', כ"ט תמוז, ער"ח מנחם-אב

הרבי נסע היום ל"אולה".

בדרכו למכונית ביקשה מישהי ברכה עבור בנה שעמד לידה. והרבי ענה: "שנה טובה ומבורכת, ותזכו לגדלו לתורה, לחופה ולמעשים טובים".

מתשובות הרבי בחודש זה

ארגון "צבאות השם" הכניס לרבי סיפור מצוייר שהוכן עבור הגליון החדש של "משיח טיימס", הרבי התייחס לכך וכתב:
"המכ"ע בעיקרו בשביל קטנים והכי צעירים – לכן מחנכים ותיקים דהנ"ל צריכים להחליט בכהנ"ל בכלל אין צ"ל ציורים דבע"ח בלתי טהורים לא כדאי שהבנ"א יצויירו דוקא לא כהמציאות (שמנים ביותר, חוטם גדול ביותר וכיו"ב) אף שהורגלו דוקא כך בקאמיקס – לדעתי טעות חינוכית גדולה היא כי כל דפשוט ונאָרמאַל יותר בנוגע לקטנים מעלי טפי (– ולדעתי גם בנוגע לגדולים ואכ"מ)."

* * *

בלוח היום יום ו' סיון כתוב: "חה"ש" ואילו בז' סיון: "חגה"ש", ועל-כך כתב הרבי:
"מצ"ע "חגה"ש" אין לו שחר – שהרי "חג" ה"ז כל התיבה, ובמילא "חגה"ש" אינו ר"ת, כ"א צירוף תיבה עם ר"ת דתיבה שני!!
אעפ"כ בכ"מ מצינו שימוש בזה – כדי לקצר (ואין רוצים ב"חה"ש" – כיון שפענחו הרגיל "חילול השם" ואולי יטעו. – ואי"ז שייך בהכתיבה "חגה"ש" ב"היום יום" שאין מקום לטעות בו צ"ל בכ"מ "חה"ש")."

ועוד כתב הרבי במענה לשאלות הנ"ל:

"התועדות צ"ל בכ"מ בשתי ואוי"ן ע"פ ע"ז (ט, א) תוספאה. ויש ריבוי דוגמאות בס' היד".

בקשר לשמו הקי' (ביפרפראותי נעשה חישוב הגימטריא של השם ללא עי"ן), כתב:

"מענדל" צ"ל דוקא בעיין שהרי הוא ע"ש הצ"צ".

* * *

למנהל אחד מסניפי צא"ח שהכניס דו"ח מפעולותיו, ואלבום מקייטנה שנערכה בעירו, כתב הרבי:

"נת' ות"ח. הפ"נ, יקראו, בל"נ עה"צ.

בפרט הדו"ח והאלבום וכו' דהקייטנא.

בטח נתקבל המברק להגן

אזכיר עה"צ".

* * *

יהודי שהתקרב לאחרונה והתחיל לקיים תומ"צ, כתב על כך לרבי, תשובתו של הרבי היתה:
"ואשרי חלקו וכו' אזעה"צ".

* * *

הר"י כהן (רב בעיר רמלה באה"ק) ששהה בתקופת י"ב תמוז בבית חיינו, מסר לרבי (ע"י המזכירות) את מפתח העיר רמלה בצירוף מכתב מראש העיר וכן ספרים, מכתבים וכו' הרבי ענה:

"הספ' מכופ"נ (= הספרים מכתב ופ"נ – המעתיק) והמפתח נת' ות"ח, הפ"נ יקראו בל"נ עה"צ".

* * *

לא' הת' ששאל כיצד אומרים בברכת-המזון "ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם", שזהו לכאור', גאוה? הרבי ענה: **"יבקש לשם שמים להשפיע בתומ"צ".**

בענין אחר שכתב הלה – הורה לו הרבי לעשות כהצעת המשפיע.

בקשר ליום הולדתו הוסיף הרבי **"מנהגי" (= יום הולדת).**

* * *

א' מאנ"ש כתב לרבי בענין פרטי וביקש ברכה, בציינו על המעטפה "מהיר" בנוסף לתשובה ציין הרבי: **"כדאי שיכתוב (לפעמים) וגם מהיר שיש לו קביעות עתים בתורה והם וכו' וכו', אזכיר עה"צ".**

* * *

א' מאנ"ש שבפתאומיות נפטרו כמה מקרוביו, כתב על-כך לרבי, וקיבל מענה:

"פנ"נ, סגולה לכל – הוא קיום התוהמ"צ כדרוש, אזכיר עה"צ".

* * *

הרב מנחם שי' גרליצקי קיבל כמענה על דו"ח בנושא מסויים: **"פנ"נ" (= פ"נ נתקבל). לאחר כשבוע ירו אלמונים על מכוניתו, תוך כדי נסיעה ובנס לא קרה דבר [כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה על כך: האם היו במכונית ספרי קודש וקופת צדקה?]**

* * *

יהודי מאה"ק שביקר ב"בית חיינו" ושאל את הרבי האם להמשיך לעבוד בחברה בה הוא מועסק, ענה הרבי שימשיך בעבודתו, אם אינה כרוכה בחילול שבת.

* * *

לבחור מאה"ק ששאל אודות מקום לימודיו בעתיד, כתב הרבי:
 "(1) יחזור ובהקדם לאה"ק
 (2) בבואו לשם ישאל הנהלת ... מה עליו לעשות וכן יעשה.
 אזכיר עה"צ".

הלה הכניס פתק נוסף בו שאל אם יכול להשאר ליי"ב תמוז. הרבי הקיף
 את התיבות "יכול להשאר", והוסיף: "ובמילא לש"ק שלאחריו, אזעה"צ".

מנחם אב

"יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה"